

Cred că sir Bădărănescu mă urăște.

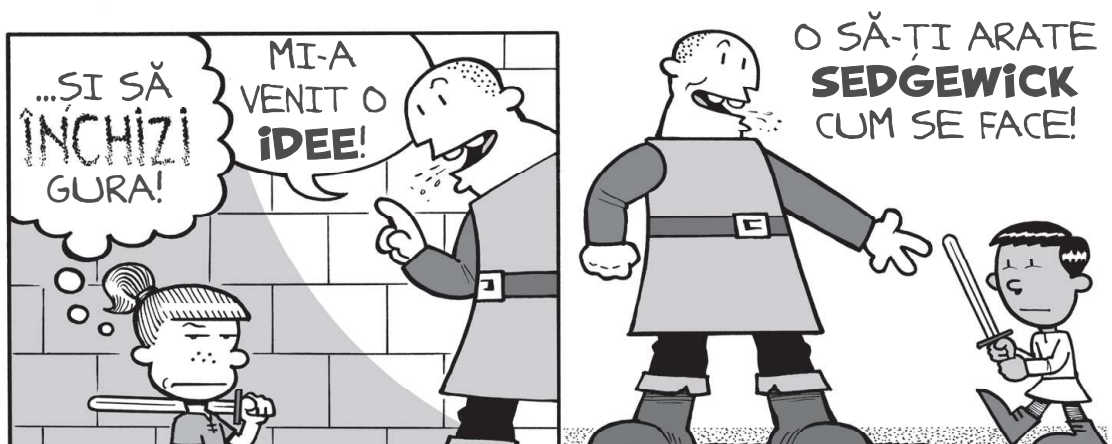
În trei ore de antrenament cu sabia, nu s-a oprit deloc din zbierat – mai ales la subsemnata. Întrebarea este:

- Nu sunt obosită, mormăi eu.
- Serios? pufnește el.

Poftim? Tehnica mea e cât se poate de bună. Problema e INSTRUCTORUL nostru. Bineînțeles, n-aș spune niciodată așa ceva cu voce tare. La ACRM – Academia de Cavaleri a Regatului Măisăfie – cea mai importantă lecție nu e despre lupta cu sabia sau trasul cu arcul. E despre cum să caști ochii...

Câh. Nu poate să-mi arate ALTCINEVA?

Dintre toți bobocii, Sedgewick e cel mai enervant. Nu e un elev slab. Din contră. E bun. Chiar FOARTE bun.

Cavaleri e doar pentru BĂIEȚI. Dacă ar fi după el, eu nici N-AȘ FI aici.

Auzindu-l pe sir Bădărănescu, îmi iau foc obrazii. Știam că nu mă place, acum știu și de ce. Crede că Academia de

Ca să fie clar, nu folosim arme adevărate. Ne luptăm cu săbii de antrenament. Sunt din oțel, dar au lama neascuțită, ca să nu rămânem din greșeală fără vreun braț. E o chestiune de siguranță. Dar, oricât de inofensive ar fi, tot nu-i plăcut să fii altoit cu ditamai bucătoiul de metal.

Chiar **DACĂ** aș fi avut nevoie, n-aș fi acceptat. Nu vreau să zică lumea că n-am stofă de cavaler. Mă ridic anevoie de jos și mă pregătesc pentru „Max vs. Sedgewick – runda a doua“.

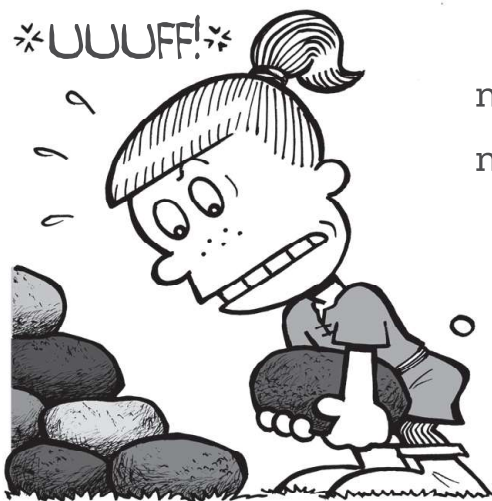

— Pe bune? mă rățoiesc eu, uitând toată povestea cu „ține gura închisă“.

— O, sunt foarte serios, mârâie el. TU cât de serioasă ești?

UUUFF!

Încă o zi în paradis. Încântător,
nu-i așa? Știam că e nevoie de
multă muncă ca să devii cavaler...

...DAR NU DE
GENUL **ĂSTA**
DE MUNCĂ!

Academia de Cavaleri n-a fost mereu o pacoste. De fapt,
când m-am înscris eu, acum o lună, era TRAI PE VĂTRAI.
Dar atunci instructor nu era bunul meu amic Despotescu.

ERA
SIR LEJEREANU!

Lejereanu a fost comandantul
Gărzii Regale. Omul e o legendă vie.
E bătrân ca pietroaiele astea și de
două ori mai dur.

Dar știți ce-i cu adevărat impre-
sionant la el?

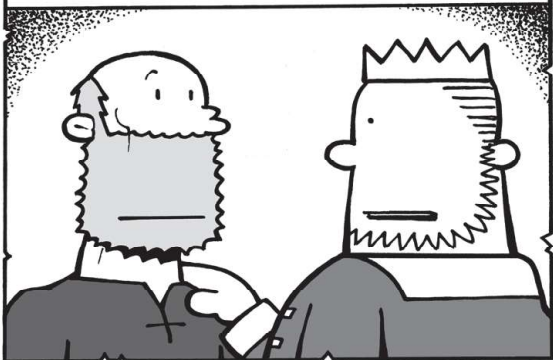
E UN PROFESOR EXTRAORDINAR!

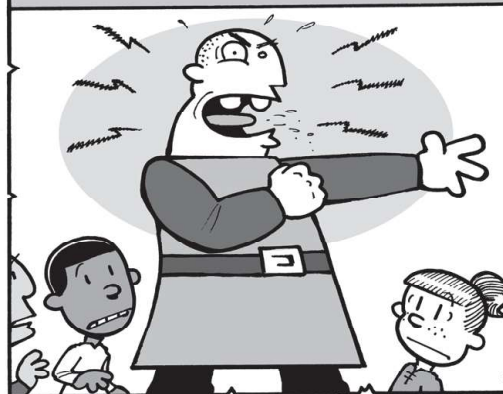
MAI BINE ZIS, **ERA**. AM APUCAT SĂ ÎNVĂȚĂM CU EL
VREO CINCI SAU ȘASE ZILE, APOI AM AVUT PARTE
DE O VIZITĂ MAI DEOSEBITĂ...

EL ȘI LEJEREANU
S-AU SFĂȚUIT ÎN TAINĂ.
A DOUA ZI, LEJEREANU
A DISPĂRUT!

ȘI CLOVNUL **ĂSTA**
I-A LUAT LOCUL.

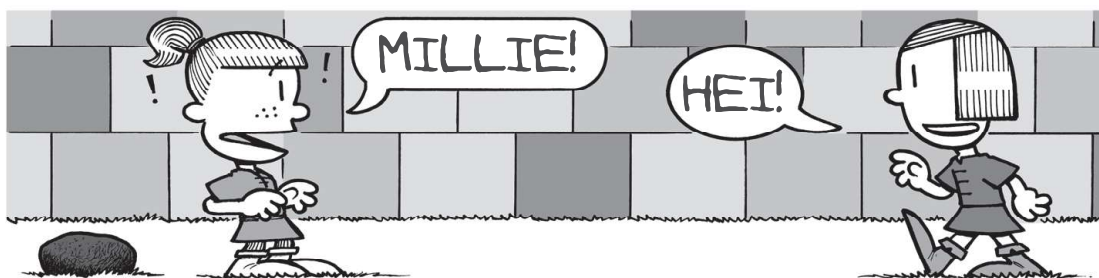
DE ATUNCI,
ACRM A DEVENIT
BOLOVĂNOASĂ.

**BOLOVĂNOA-
SĂ!** V-ATI
PRINS?

MAX!

Dacă nu știți cine-i Millie, vă explic pe scurt: e una dintre prietenele mele cele mai bune și e un Minicavaler. Vă întrebați cine sunt Minicavalerii?

— În afară de bătăături în palme? Nu mare lucru, îi spun eu. Doar niște muncă în zadar pentru cel mai groaznic instructor de sabie din lume.

— Ai nevoie de ajutor? întreabă Millie.

— Sigur, ar pica LA ȚANC, răspund eu.

V-am zis că Millie are puteri magice? E un amănunt destul de important.

Faptul evident al zilei: Alandala e un vrăjitor. Și nu un vrăjitor oarecare.

PE VREMURI A FOST
MAGICIANUL DIN MĂISĂȚIE!

Dar asta a fost tare demult. Când l-am întâlnit eu și Millie, se cam ramolise.

Dar există și-o chichiță: s-a dovedit că bătrânul nu se ramolise chiar de tot. Când am fost la ananghie, a făcut niște vrăji de mâna întâi. Și se descurcă de minune s-o învețe pe Millie.

- Ce frumos trebuie să fie... spun eu suspinând.
- Ce anume?

— Minunată idee!

Kevyn e și el un Minicavaler, la fel ca mine și ca Millie. A fost prima persoană pe care am întâlnit-o când am ajuns în Măisăfie.

În timp ce sir Bădărănescu se holbează la turnul nostru de pietre, ieșim din curtea academiei și ne croim drum pe străzile înțesate de oameni.

— Nu te-ai plictisit să ți se tot mulțumească pentru c-ai salvat regatul Măisăfie? Întreabă Millie.

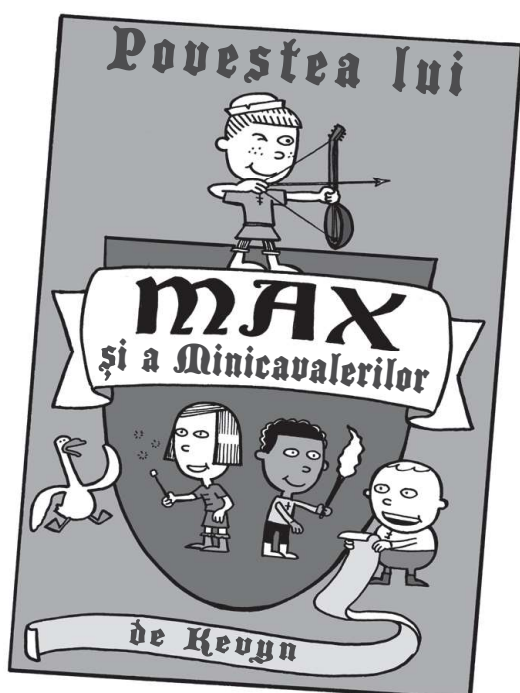
— L-am salvat cu TOȚII, nu doar eu, încerc să mă eschivez.

— Ai dreptate, te-am ajutat și noi, recunoaște ea.

- O bibliotecă! Kevyn, e minunat! exclamă Millie.
- Da, absolut! adaug eu.

La vederea copertei, casc ochii cât cepele.

— Hei! E despre NOI!

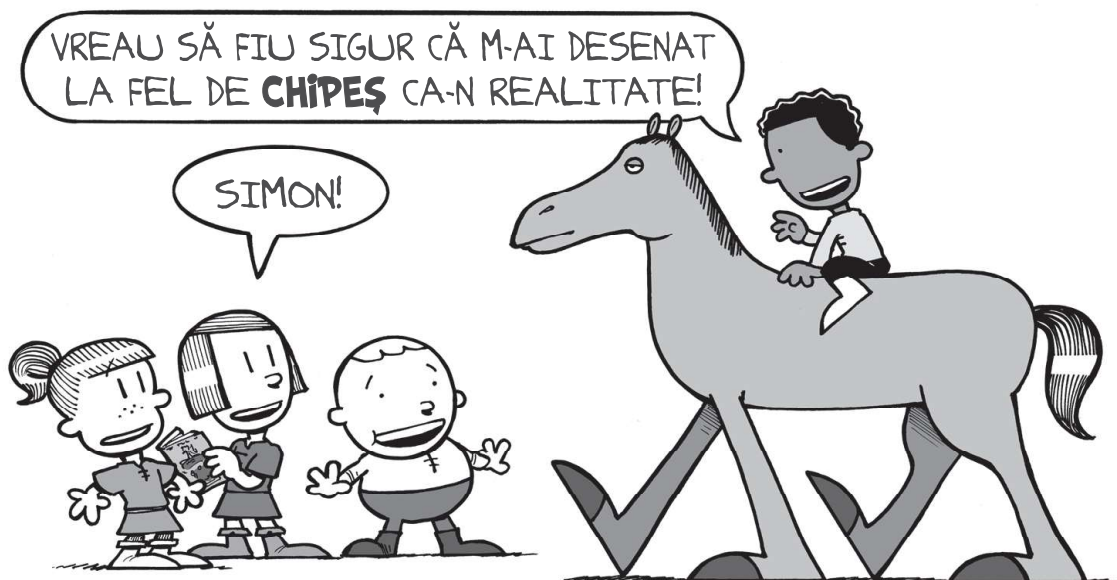
Kevyn radiază de mândrie.

— Da! E întreaga poveste a aventurii noastre fantastice, începând cu ziua norocoasă în care ne-am cunoscut și terminând cu întoarcerea triumfătoare a regelui Conrad!

Millie răsfoiește paginile cu ochii strălucindu-i de încântare.

— Kevyn, e atât de FRUMOASĂ! Îmi plac la nebunie toate desenele!

— Formidabilă treabă! declară Kevyn în timp ce Simon descalecă. Cei patru Minicavalieri sunt din nou împreună!

Simon primește o strângere caldă de mână de la Kevyn și o îmbrățișare de la Millie. Apoi vine către mine.

— Hei, Max.

Să fiu sinceră, până acum nici n-am știut ce simt. Dar acum, c-am dat ochii cu el, nu mai am nicio îndoială.

— N-am fost niciodată supărată pe tine, Simon, îi spun eu cât se poate de sincer. Am fost doar... surprinsă.

Dă aprobator din cap.

— Mda, și eu am fost surprins când s-a întâmplat. Dar acum mi se pare că totul se leagă.

— Atunci explică-mi și mie, spun eu.

